

00'09''

Miitrei ajelee mopolla

Miitrei: Ajan mopolla!

Pekka: No aja.

00'11''

Miitrei lähikuvassa

Pekka: Minvärinen siun mopo on?

Miitrei: Rushukea!

Pekka: Ruskea! Mm-m.

0'19''

Keltainen talo kuvassa

Miitrei pörisee ja kaatuu

Pekka: Oho!

0'23''

Miitrei sisällä käytävässä ja sitten makuuhuoneessa

Miitrei: Mänin muan alla. Tulin kolosta pois.

Pekka: Šen mykrän pitäy pyšyö muan alla.
Šehän voit jiahä kiššan šuuuh, jos še nouššou muan piällä.

Miitrei: Kissa!

Olga: Peittoh!

0'40''

Sängyllä kirjoja

Miitrei: Osaatteko te molemmat edes näin monta kirjaa yhtenä iltana teh..?

Olga: Kyllä myö luvemma.

Miitrei: Eiku jaksattako, yhdellä illalla!

0'50''

Miitrei selällään sängyllä

Pekka: Yhdellä illalla kaikki kirjat luku.

Miitrei: Joo nämä.

Pekka: No on siinä kyllä aikamoinen työ.

Olga: Kuin äijän mamma jakšau, Miitrei, lukie?

1'00''

Kirjoja selataan

Miitrei huutaa ja höpöttää, nauraa

1'06''

Miitrei tasapainottelee kirjaa naaman päälle

Miitrei: Olenko taitava?

Pekka: Noh...

Olga: Nii-iin...

1'16''

Lorukortti Pekan kädessä

Pekka: Lorukorttie...

Olga: No nää on niitä ensimmäisiä, mitä, niinkun...

Šuomenkielisen lorukerhon kautta tuli kiäntyä,

koška myö Miitrein kera kävimä.

Olga: Ken ken ken...

1'30''

Olga istuu lattialla, Pekka kävelee kuvan poikki

Pekka: No tule Miitrei nyt.

Olga: Miitrei, kukko ta...

Miitrei: Kukko ta... kana!

Olga: ...kana. Ken ken ken... kyly ta...?

Miitrei: Kyly taaa... kirjat!

Olga: Ei, kun vašta!

Miitrei: Kyly ta kirjat, tässä kirjoja!

1'47''

Miitrei hyppii sängyllä

Olga: Kačommako niitä kirjoja?

Miitrei: Äh!

Pekka: Mm.

Miitrei: Mikä on vaarallisin.

1'57''

Miitrei ja Olga istuvat sängyllä

Olga: Aa, vaarallisin nyt.

Miitrei: Tämä!

Olga: Ta Väinämöini pamahutteli ta löi olkapiän takuata niin lujašti,

jotta iče Vipuniki ei šitä pitkäh keštän.

Miitrei: Mi-missä... on olkapiän takaosa.

Olga: Mitä?

Miitrei: Missä on olkapiän takuaosa?

Olga: Ka tottaš tuo... šieltä.

2'16''

Kirjan sivu

Miitrei: Onpa tässä äijän meččyä:

Olga: Ihan kašvau šen Vipusen piä—piän piällä.

Pekka: Meččäni kallivo.

Miitrei: Tämä on se kav..llio.

Pekka: Kallivo, niin.

Miitrei: Miksi, miksi tämä kallivo on elävä?

Pekka: No niin, še še onki

2'35''

Kirjan sivuja

Olga: Vaikka niitä šanotahki elottomiksi,
mut eihän ne ole elottomie ne kallivotki.

2'43''

Olga ja Miitrei sängyllä, Pekka lattialla

Pekka: Še olikin tietäjistä šuurin.

Miitrei: Tämä sai sen. Kačo, tällä.

Olga: Kempäš tämä on?

Miitrei: Suuri hauki.

Olga: Niin.

Miitrei: Mitä tämä nyt ruatau tällä?

Olga: Niin, paukuttau. En tiijä.

Oisko še tuaš auttamašša šitä Ilmarista.

Tämähän on še neičykkäini, ketä tahtou Ilmarini omakši naisekši.

Miitrei: Eipä se sua.

Olga: Eikö šua šitä? Mintäh?

Pekka: Luvenko mie. Elä ole milleskänä, lauhutti neiti Ilmarista.

Tavot tulini kokkolintu, šillä šuat hauvin.

Ta tuas Šeppo ruato niin kun neuvo neiti.
Hiän luati tulisen kokon ta kuletti šen kallivolla joven rantah.

Miitrei: Tämä nyt puulla lyöpi tätä kalua.

Olga: Ta kun hänellä on niin hyväččäini tämä antilaš, kačo kun še...

Miitrei: Kačo miten sillä on kannosta kiini tämä kokko.

Pekka: No niin, ei šua hauki vejettyä šitä veteh.

Missä on lokka? Siltä munat puotah. Kačo.

Miitrei: Joo-oh. Kačo miten sillä muna mäni rikki.

Olga: Nii, rikkautu.

Pekka: Gor'arukka.

Miitrei: Poikani. Sen pitäy nyt synnyttyä uusia munia.

Hyvä kun vielä kolme munua tässä tippumassa.

Sen pitäy nyt ottua ne munat.

Pekka: No šen pitäy šiepata ne ennen ku ne rikkautuu.

Miitrei: Niin, nehän, nehän voi täh osua.

Pekka: Niin, kallivoh.

Miitrei: Onko šuuri hauki?

Olga: On. Kuin monta kiluo?

Miitrei: Kaks-kaksikymmentä sata!

Olga: Oho!

Miitrei: Ja tämä ta tämän ta tämän hauven.

Siitä pitäy olla ihan tän kokon kokoni pata.

Olga: Louhiki piäšöy šiiitä maistelomah haukikeittuo.

Miitrei: Joo. Ta vielä Ahti Lemminkäini.

Ta kaikki nämä Pohjolan, nämä ihmiset.

Olga: Niin eläjät, totta.

Miitrei: Joo ja kun nämä kaikki on maissellu nii

siitä varmaan tämä ei ole vielä loppun,

ne kyykiärmehet kaikki voi maissella.

Olga: Niin šitä haukikeittuo, niin kyykiärmehet niisi.

Pekka: Niilleki riittää.

Miitrei: Joo.

Olga: Mamman armahaini poika, hyväččäini. Pikkaraini.
Omaččaini. Makieččaini. Hypiččäini. Kiehtuna. Toičči paharuataja.

Pekka: Nyt mie. Moločča, meijän pikkaraini prihačču.

Miitrei: Hassua!